

PedPilots - Vodič za samostalno učenje za nastavnike

2024-1-HU01-KA220-SCH-000250549

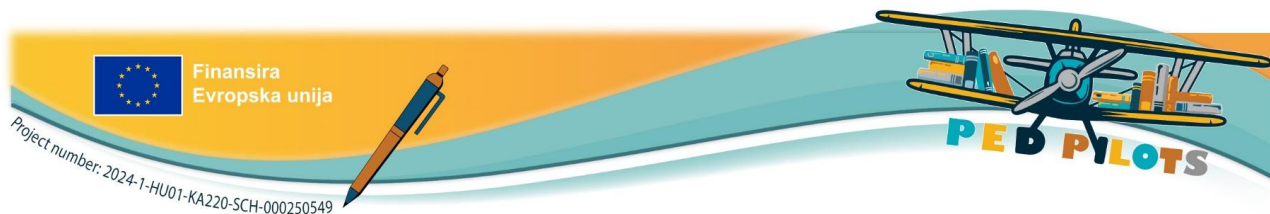
**Finansira
Evropska unija**

PedPilots – Podrška razvoju samoregulisanoog učenja

7. nastavna jedinica

Samoregulisano učenje u učionici:

prakse i metode

„Finansirano sredstvima Evropske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne odražavaju nužno zvanične stavove Evropske unije ili Fondacije Tempus. Ni Evropska unija, ni nadležni organ koji dodeljuje sredstva ne mogu se smatrati odgovornima za njih.”

Sa projektne veb-stranice svih 9 modula nastavnog materijala može se besplatno preuzeti i slobodno koristiti.

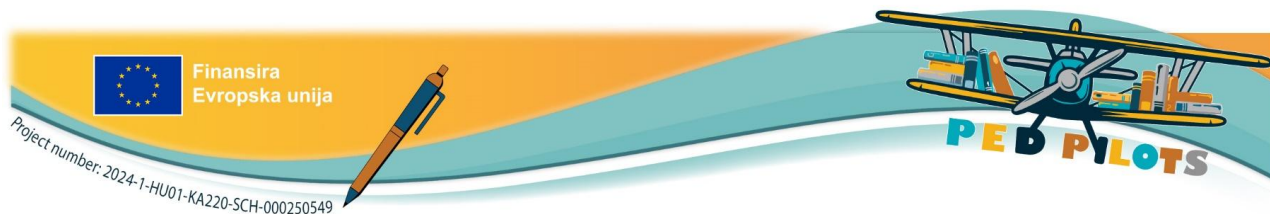
<https://www.pedpilot.eu/>

Našu digitalnu nastavnu građu na mađarskom jeziku, namenjenu samostalnom radu, možete pronaći na sledećoj veb-stranici.

<https://pedpilots.jozsefattilaiskola.ro/>

7. SAMOREGULISANO UČENJE U UČIONICI: PRAKSE I METODE

Priredila:

Gabriella Martinuszné Korom – M-Around KFT, Segedin, Mađarska

Uvod

Jedan od naših najvećih uticaja, kao pedagoga, ogleda se u tome kako stvaramo bezbedno, podržavajuće i inspirativno okruženje za učenje za naše đake. U nastavku smo izdvojili niz metoda i alata povezanih sa formalnim učenjem u učionici, koji mogu inspirisati učenike i uvesti ih u svet samoregulisano učenja.

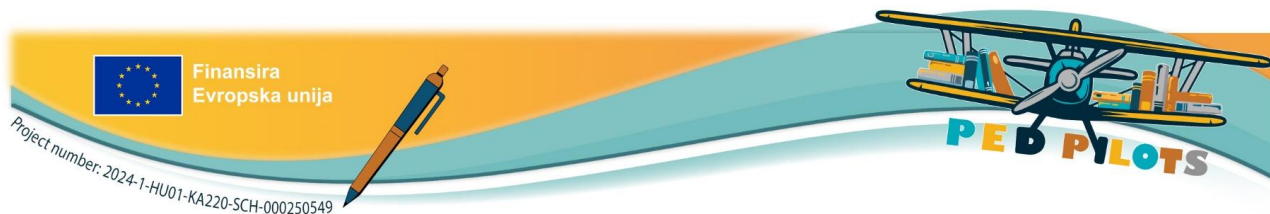
Mnoge od metoda navedenih u ovom pregledu verovatno su već poznate nastavnicima iz prakse, ali ovde ih posmatramo iz perspektive samoregulisano učenja, uz nadu da će spisak ponuditi i neke nove ideje i mogućnosti.

Ove aktivnosti su pre svega namenjene radu van digitalnog okruženja; digitalni i onlajn oblici učenja obrađeni su u posebnoj nastavnoj jedinici.

Ciljevi

Očekuje se razvoj sledećih sposobnosti i veština učenika:

- metakognitivne sposobnosti i svesno upravljanje učenjem (npr. metode učenja, planiranje, samoevaluacija). Ove sposobnosti pomažu učeniku da postane samostalan i da ne zavisi u potpunosti od nastavnika.
- kognitivne veštine, odnosno primena strategija učenja (vođenje beleški, sažimanje, rešavanje problema). Na taj način učenik postaje aktivan učesnik u obradi znanja, a ne samo pasivan primalac informacija.
- motivaciona i emocionalna samoregulacija (istrajnost, samomotivacija, samopouzdanje, kontrola emocija).
- socijalne i saradničke veštine (kolaborativno učenje, davanje i prihvatanje povratnih informacija, zajedničko postavljanje ciljeva, preuzimanje odgovornosti).

- postavljanje osnova za celoživotno učenje (postavljanje ciljeva usmerenih na ovladavanje znanjem).

Vreme predviđeno za nastavnu jedinicu:

2 nastavna časa

Ishodi učenja

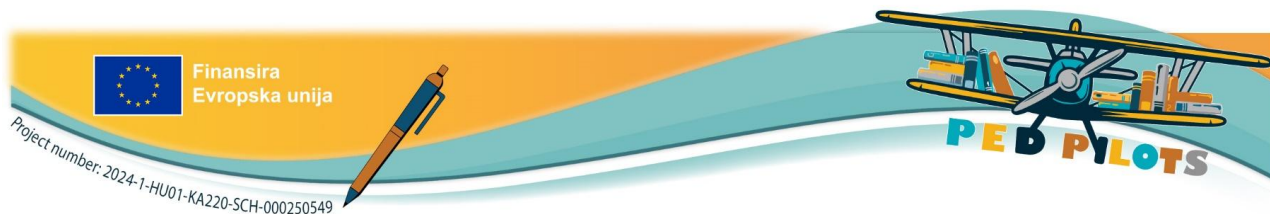
- planiranje pedagoških procesa i samorefleksija povezana sa njihovom realizacijom (diferencijacija koja podstiče optimalni razvoj, motivacija, vannastavne aktivnosti)
- podrška učenju (emocionalno-fizičko stanje, mirno okruženje, podsticanje samostalnog učenja, pavo na grešku)
- razvoj ličnosti i individualizovan pristup (rad sa učenicima iz osetljivih grupa, inkluzivno obrazovanje, svesna primena pedagoško-psiholoških metoda)
- razvoj grupa i zajednica (otvorenost, stvaranje jednakih mogućnosti, razvoj kulture argumentacije, međusobno poštovanje i prihvatanje, saradnja)
- merenje i evaluacija (analiza procesa i razvoja ličnosti učenika, individualizovana evaluacija, analiza rezultata proveravanja i njihovo korišćenje, objektivna i jasna procena)
- komunikacija i rešavanje konflikata (saradnja, rešavanje problema, održavanje profesionalnih odnosa, poštovanje propisa, autentična komunikacija, prihvatanje povratnih informacija, sposobnost uveravanja i otvorenost za uveravanje)

Osnovni sadržaj

Uvod

Učenje je često zahtevno i naporno: zahteva marljivost, istrajnost, sposobnost podnošenja monotonije i snažnu volju. Pored toga, učenik koji želi da uči često se susreće i sa ograničenjima koja proizlaze iz njegovih sposobnosti, ali i iz porodičnog ili kulturnog okruženja. Takve i slične predstave često su povezane sa učenjem, dok istovremeno istraživači i pedagozi nastoje da promene ove stereotipe. Izradom ovog nastavnog materijala i mi smo sebi postavili sličan, ambiciozan cilj.

Ubrzana digitalizacija, iskustva sa onlajn nastavom tokom pandemije, kao i rezultati istraživanja o generacijama doveli su do toga da, pored gejmfikacije i iskustvenog učenja, sve veću pažnju dobija

i koncept samoregulisanog učenja. Ovde je važno naglasiti da govorimo o samoregulisanom, a ne samo o samostalnom učenju. Dok samostalno učenje podrazumeva da učenik izvan časa savlada zadatak koji je nastavnik postavio, samoregulisano učenje je mnogo složeniji pojam. U prethodnim nastavnim jedinicama nastojali smo to detaljnije da predstavimo.

U ovoj nastavnoj jedinici ulazimo u učionicu i razmatramo kako se i tradicionalne i savremene metode mogu koristiti da kod učenika razvijemo potrebu i praksu samoregulisanog učenja.

Dvanaest praksi koje ovde predstavljamo posmatrajte kao raznolik izbor ideja: neke od njih verovatno već dobro poznajete i rado koristite, dok među njima možda postoje i one koje do sada niste posmatrali iz ove perspektive. Ovom nastavnom jedinicom želimo da vas inspirišemo da svoju svakodnevnu pedagošku praksu sagledate iz novog ugla i da je obogatite dodatnim metodološkim pristupima.

Samoregulisano učenje može se razvijati. Istraživanja pokazuju da su deca sposobna za samoregulisano učenje već u predškolskom uzrastu, ali se sa protokom vremena i sa sve dužim boravkom u formalnom obrazovnom sistemu taj razvoj ne povećava u očekivanoj meri, već se često usporava (Szántóné, 2019).

Pedagozi mogu pomoću konkretnih alata i praktičnih rešenja svesno pratiti i podržavati razvoj samoregulisanog učenja kod svojih učenika.

Istraživačica Éva Molnár detaljno je identifikovala faktore koji određuju efikasnu primenu samoregulisanog učenja. Među njima su, između ostalog: stil učenja, sposobnost učenja, efikasno upravljanje vremenom i energijom, istrajnost, korišćenje memorije, raspodela pažnje, interesovanje, samoeфикаsnost i motivacija za učenje.

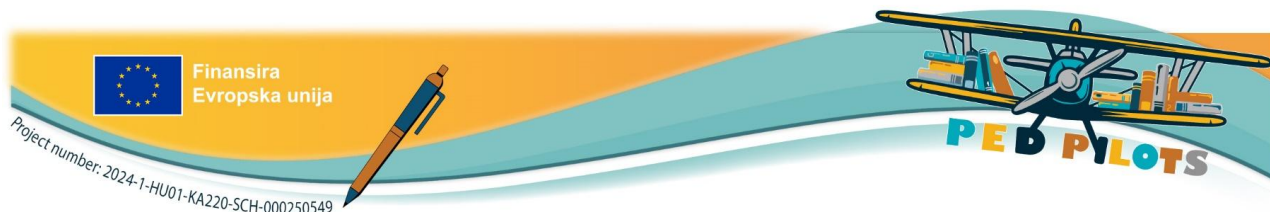
U nastavku izdvajamo neke od metoda i alata koji se mogu primeniti u radu u učionici i koji doprinose razvoju pojedinih faktora samoregulisanog učenja.

Svaka ideja u ovom izboru sadrži kratak opis metode, mogućnosti primene, potencijalne izazove i objašnjenje njene uloge u razvoju samoregulisanog učenja.

1. Uloga okruženja za učenje u samoregulaciji

A) Kratak opis rada u učionici

Raspored u učionici, predmeti i uspomene povezani sa predmetom ili razredom, kao i radovi učenika povezani sa aktuelnim nastavnim sadržajem mogu značajno uticati na većinu učenika. Zidne table,

vizuelno okruženje i raspored u učionici treba da budu ne samo uredni već i inspirativni.

B) Ideje za početak i realizaciju

Najpre uredite police, zidne table i sve vidljive površine; popravite ili očistite predmete koji su na vidnom mestu. Zatim razmislite ko i na koji način koristi učionicu i kakvu inspiraciju možete pružiti kroz vizuelno okruženje. Izaberite motivacione poruke, slike, crteže, dijagrame, portrete uzora – naučnika, umetnika – ili misli povezane sa naukom, samospoznajom, strategijama učenja ili izborom zanimanja, vodeći računa da odgovaraju uzrastu i interesovanjima učenika.

Izrada i godišnje osvežavanje ovih sadržaja često zahtevaju vreme i određena sredstva, ali se kreativnim pristupom mnoge poteškoće mogu prevazići.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Samo prikupljanje ideja, planiranje i redovno ažuriranje može postati zajednički projekat sa učenicima ili zadatak koji im se poverava. U procesu samousmerenog učenja učenik sam određuje cilj i pravac učenja, a okruženje u kojem provodi 25–40 sati nedeljno može mu pružiti inspiraciju, ideje i podršku (Szilágyi, str. 2).

D) Kada može imati suprotan efekat

„Sto godina stari“, požuteli plakati, prašnjavi ili oštećeni predmeti mogu imati izrazito negativan efekat – posebno ako učenici provode veći deo dana u toj učionici.

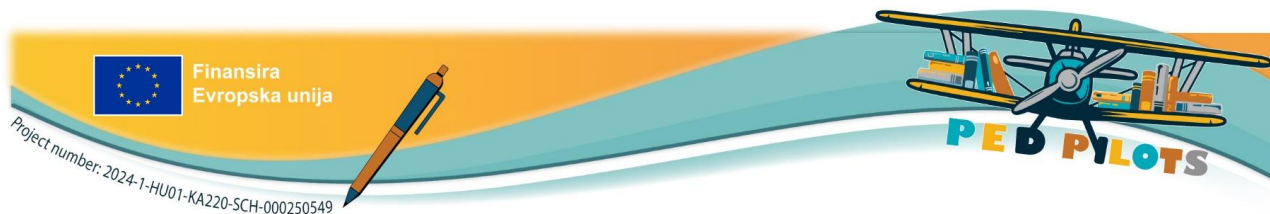
2. Zajednički digitalni radni prostor - sa preporukama

A) Kratak opis učioničkog rada

Formirajte radni prostor za svoje grupe u kojem će biti dostupni nastavni sadržaji časa: teorijski deo, materijali za vežbanje, kao i dodatni sadržaji za učenike koji žele da saznaju više. Na taj način podršku ne dobijaju samo učenici koji su izostali ili zaostaju, već i oni koji su posebno zainteresovani i imaju unutrašnju motivaciju – kroz preporuke za knjige, članke ili druge izvore.

B) Ideje za početak i realizaciju

Nastavnici koji su tokom pandemije COVID-19 aktivno radili u nastavi već imaju određena iskustva;

korisno je da ih ponovo razmotrite, razmenite iskustva sa kolegama i saznate kako drugi organizuju ovakve prostore i šta smatraju najkorisnijim. Pri pokretanju ovakvog prostora važno je uzeti u obzir ne samo uzrasne karakteristike učenika, već i institucionalne prakse, dostupne mogućnosti i specifičnosti predmeta.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Objavljeni materijali mogu učeniku dati ideju za postavljanje ličnih ciljeva u učenju, ali takav prostor može služiti i kao mesto za mentorstvo. Važno je imati na umu da u samoregulisanom učenju učenik sam odlučuje sa kim i na koji način će komunicirati i od koga će tražiti podršku. Ovakva platforma pruža mogućnost da učenici, van škole i prema sopstvenom rasporedu, potraže pomoć ili dodatne informacije.

D) Kada može imati suprotan efekat

Neaktivne platforme, tehničke prepreke, neispunjena obećanja (npr. najavljeni, ali nikada postavljeni materijali), spori odgovori, kao i preteški, prejednostavni ili preobimni sadržaji, ili nepregledne i „bučne“ platforme mogu negativno uticati na motivaciju učenika i smanjiti njihov angažman.

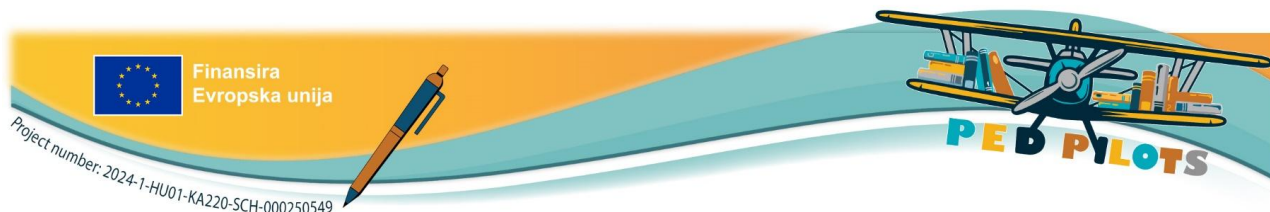
3. Motivacioni početak časa – pripovedanje

A) Kratak opis učioničkog rada

Uvedite nastavni sadržaj kroz priču. Poželjno je da priča bude zanimljiva, ljudska i prilagođena interesovanjima uzrasta – može poticati iz vašeg ličnog iskustva, iz života nekog naučnika ili uzora. Ako se priča provlači kroz više časova i učenici mogu da se poistovete sa likovima, a da veza sa nastavim sadržajem ostane prirodna, njen efekat može biti izuzetno snažan.

B) Ideje za početak i realizaciju

Svako poglavlje ili čas može započeti kratkom pričom ili narativnim uvodom, čije osmišljavanje ponekad nije jednostavno. U mnogim udžbenicima nastavni sadržaj je već uklopljen u priče, a u njihovom osmišljavanju mogu pomoći i alati veštačke inteligencije ili platforme poput Book Creator-a. Priče se tokom godina razvijaju, dopunjuju i usavršavaju – zato je korisno da ih zapisujete.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Pripovedanje pomaže u održavanju pažnje učenika tokom časa. Istovremeno, kroz priče se razvija pozitivan odnos prema procesu učenja, što je važan element samousmerenog razvoja. Ako priče uključuju teme poput samodiscipline, odgovornosti, samokontrole, samopouzdanja, međuljudskih odnosa ili posvećenosti, tada se razvoj učenika podstiče iz više perspektiva.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako su priče nametnute, stereotipne, dosadne ili neodgovarajuće za uzrast učenika, ili ako prenose negativne obrasce i stereotipe.

4. Učenje kroz pitanja

A) Kratak opis učioničkog rada

Podstaknite učenike da sastave niz pitanja o određenoj temi. Pitanja mogu postavljati jedni drugima tokom grupnog ili rada u paru na času, a čak se i pitanja za „pravi“ test mogu formirati na osnovu njihovih predloga.

B) Ideje za početak i realizaciju

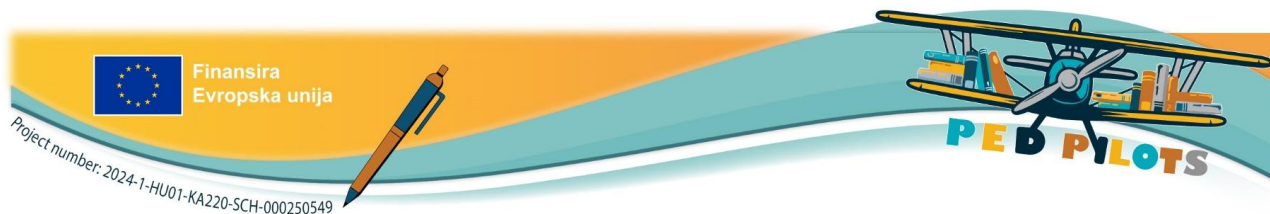
Pisanje pitanja može se zadati kao domaći zadatak ili kao aktivnost na času. Važno je da se sa tim pitanjima zaista nešto uradi – da učenici osete da formulisanje dobrih pitanja vodi ka dubljem razumevanju gradiva.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Obrada teksta ili gradiva odvija se kroz formulisanje pitanja, dakle iz drugačije perspektive od uobičajene. Obrada postaje aktivna, usmerena na suštinu i kritička. Učenik sagledava sadržaj kroz sopstvenu perspektivu, selektuje informacije i na taj način razvija samousmereno učenje.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako se postavljaju nevažna, previše laka ili preteška pitanja, ili ako učenici situaciju koriste za međusobno zadirkivanje ili ometanje.

5. Davanje mogućnosti izbora

A) Kratak opis učioničkog rada

Dobro je da učenici povremeno mogu da biraju između više zadataka. Na taj način osećaju da su aktivni učesnici u procesu učenja, što povećava njihovu motivaciju.

B) Ideje za početak i realizaciju

Postoji mnogo situacija u kojima učenike možemo uključiti u donošenje odluka: izbor termina i sadržaja sledeće provere znanja, izbor obavezne literature ili memorisanog sadržaja, kao i izbor između onlajn i oflajn verzija vežbi.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Kada učenici imaju mogućnost da odlučuju o pitanjima koja ih se zaista tiču, postepeno se navikavaju na donošenje odluka. Time se razvijaju samospoznaja i samorefleksija, što doprinosi efikasnijem razvoju samoregulisanog učenja.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako komunikacija nije jasna, mogu se stvoriti dvosmislene ili neizvesne situacije. Nastavnik može delovati neodlučno ili nedovoljno autoritativno ako okvir za donošenje odluka nije jasno definisan.

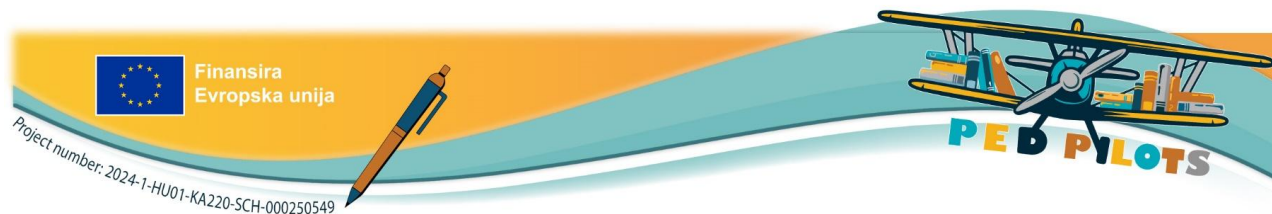
6. Zadaci za male grupe

A) Kratak opis učioničkog rada

Grupama od 2–4 učenika mogu se zadati inspirativni zadaci koji podstiču zajednički rad i stvaranje, čak i van škole.

B) Ideje za početak i realizaciju

U grupnom radu povežite učenike sa sličnim interesovanjima i sličnim nivoom motivacije. Organizujte kratak motivacioni razgovor sa njima – na času ili posle časa – i zajedno definišite zadatak koji im odgovara. Tema, raspodela posla, vremenski plan i kriterijumi uspešnosti mogu biti deo zajedničke odluke učenika. Zadaci mogu biti različiti: od ilustracije povezane sa gradivom, preko izrade podkasta, pa sve do organizovanja zajedničke ekskurzije.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

U samousmerenom učenju napredak ne zavisi od takmičenja i nagrada, već od uloženog truda i usmerenosti na zadatak. Ovakvi zadaci omogućavaju učenicima da dožive osećaj uspeha kroz zajednički rad i zajednički napor.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako početni entuzijazam opadne, učenici mogu imati poteškoće u raspodeli zadataka, kasniti sa rokovima ili izgubiti fokus. Negativan efekat može nastati i ako nastavnik ne prati proces ili ne vrednuje završeni rad.

7. Budite izvor znanja!

A) Kratak opis učioničkog rada

Podstaknite učenike da pronađu osobe kojima mogu objasniti gradivo koje su naučili: da zainteresuju bake i deke, roditelje ili braću i sestre za temu obrađenu na času, ili da objasne zahtevniji deo gradiva drugu iz razreda koji ga slabije razume.

B) Ideje za početak i realizaciju

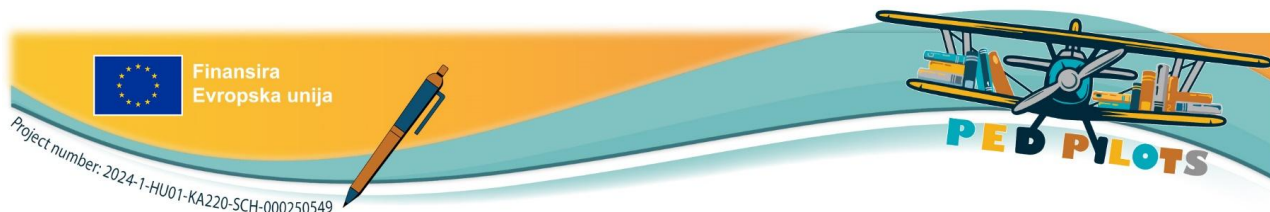
Učenicima možemo dati smernice za objašnjavanje gradiva, na primer naučiti ih kako da naprave mapu pojmova. Takođe možemo zatražiti povratnu informaciju od njihovih „povremenih učenika“ – na primer, roditelji mogu u svesci napisati da su razumeli objašnjenje svog deteta.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Razumeti nešto dovoljno duboko da to možete objasniti drugima izuzetno je snažno iskustvo učenja. Učenik koji sebi postavlja ciljeve usmerene na ovladavanje znanjem, a ne samo na postizanje rezultata, pravi važan korak u razvoju sopstvene strategije samoregulisanog učenja.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako učenik objašnjava gradivo koje zapravo ne razume dovoljno dobro, a osoba kojoj objašnjava ne daje povratnu informaciju o tome.

8. Razgovori o učenju

A) Kratak opis učioničkog rada

Razgovarajte sa učenicima o tome zašto su učenje i znanje važni, kakve ciljeve u učenju mogu postaviti i koje strategije učenja koriste.

B) Ideje za početak i realizaciju

Na časovima stvarajte prilike za takve razgovore – na početku poglavlja, na kraju časa ili u bilo kom trenutku kada je to korisno. Inspirativne ideje o učenju mogu biti posebno efikasne kada se povežu sa konkretnim problemima učenika (npr. mapa pojmova za sažimanje gradiva, metoda „semafora“ za samopraćenje ili izlazne kartice na kraju časa kao povratna informacija nastavniku). Važno je da ovi elementi ostanu zabeleženi – u svesci, telefonu ili na zajedničkoj platformi za učenje.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Jedna od ključnih komponenti samoregulisanog učenja jeste sposobnost samorefleksije. Učenik treba da razmišlja o sopstvenom učenju, o načinu na koji prima i obrađuje informacije. Takođe treba da planira kako, na koji način i u kom vremenskom okviru će usvojiti određeni sadržaj. Na ova pitanja može odgovoriti samo ako ima osnovna znanja o metodama učenja.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako nova informacija ostane bez primene, učenik nema priliku da je odmah isproba i brzo je zaboravlja. Takođe može imati negativan efekat ako razgovor o učenju pretvorimo u kritiku ili prekor, ili ako o tome govorimo u trenutku kada je učenik već frustriran zbog neuspeha.

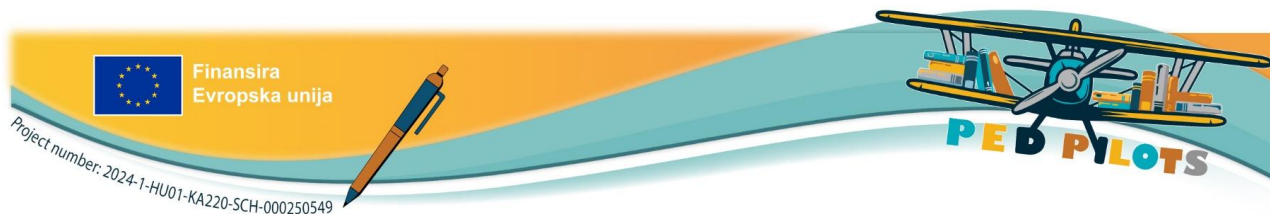
9. Razgovori o samospoznaji

A) Kratak opis učioničkog rada

Teme poput upravljanja vremenom, spoljašnje i unutrašnje motivacije, perfekcionizma, porodičnih tradicija ili svakodnevnih rutina pružaju brojne mogućnosti da učenike podstaknemo na razmišljanje o sebi i sopstvenim navikama.

B) Ideje za početak i realizaciju

Kao razredni starešina možete koristiti testove, preporučiti internet stranice ili knjige kako biste dublje obradili određene teme. Međutim, i predmetni nastavnik može izdvojiti nekoliko minuta za ovakve razgovore. Važno je da se tema poveže sa interesovanjima učenika i sa nastavnim sadržajem.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Važan zadatak nastavnika jeste da pomogne učenicima da krenu putem samospoznaje, posebno onima koji imaju poteškoće sa samokontrolom, samopouzdanjem ili posvećenošću. Takvi učenici često teže razvijaju i samousmereno učenje.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako se otvore veoma osetljive teme, učenici se mogu naći u neprijatnoj situaciji – tada je preporučljivo uključiti stručnjaka. Takođe, neadekvatno ili nestručno prenete informacije mogu obeshrabriti učenike i udaljiti ih od procesa samospoznaje.

10. U fokusu: ciljevi učenika, vizija budućnosti i planovi za karijeru

A) Kratak opis učioničkog rada

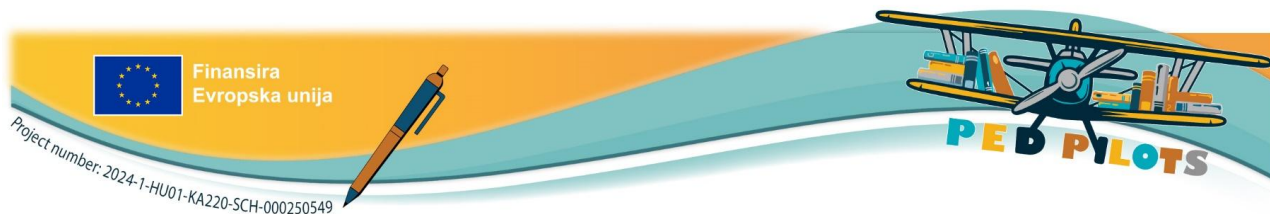
„Suvo“ i činjenično gradivo treba učiniti ličnijim kako bi što više učenika osetilo da ima veze sa njihovim životom. Važno je da svako dete razume da ono što sada uči može biti korisno u budućnosti. To, naravno, nije uvek moguće za sve učenike, ali kroz lične komentare, priče i pitanja na času možemo povećati interesovanje i angažovanost.

B) Ideje za početak i realizaciju

Korisno je da o učenicima znamo neke osnovne informacije: o njihovim porodičnim i životnim uslovima, hobijima, prijateljstvima ili planovima za budućnost. O tome možemo razgovarati (uz poštovanje privatnosti) ili se na te teme osvrnuti u vezi sa nastavnim sadržajem. Dobro je unapred pripremiti nekoliko inspirativnih pitanja povezanih sa gradivom, kao i odgovor na često pitanje: „Zašto ovo učimo?“

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Promišljanje i formulisanje realnih ciljeva pomaže učenicima da naprave prve korake u

samoregulisanom učenju. Povratne informacije koje dobiju pomažu im da uoče da li se kreću u pravom smeru i da po potrebi koriguju svoje planove.

D) Kada može imati suprotan efekat

Ako se poverljive informacije koje učenik podeli zloupotrebe – bilo od strane grupe ili nastavnika. Etiketiranje ili verbalno zadirkivanje takođe mogu biti negativna posledica ovakvih razgovora. Zato je važno da nastavnik reaguje pažljivo i daje podržavajuće, razvojno usmerene povratne informacije.

11. Aktivnosti van škole – povezivanje sa stvarnim životom

A) Kratak opis učioničkog rada

Posete biblioteci ili muzeju, odlazak u pozorište ili bioskop, izleti, gradske šetnje ili posebni tematski časovi pružaju priliku da pokažemo kako se nastavni sadržaj povezuje sa svakodnevnim životom, drugim predmetima i širim kulturnim kontekstom.

B) Ideje za početak i realizaciju

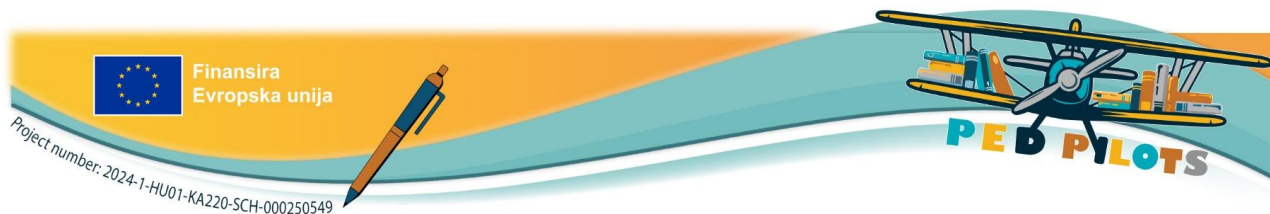
Ideje često dolaze iz razgovora sa učenicima. Biblioteka, muzej ili pozorište mogu biti izuzetno inspirativna mesta, naročito ako učenike dobro pripremimo za takve aktivnosti. Razgovori pre, tokom i posle posete mogu otvoriti zanimljiva pitanja na koja učenici pronalaze odgovore upravo na licu mesta.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Interesovanje je jedna od ključnih komponenti samoregulisanog učenja. U ovakvim situacijama ono se može probuditi i kod učenika koji u učionici pokazuju manju motivaciju. Takođe se pojačava emocionalna povezanost sa učenjem, što dodatno podržava proces usvajanja znanja.

D) Kada može imati suprotan efekat

Van učionice učenici se često opuste, pa njihovo ponašanje može krenuti u neželjenom smeru. Neki mogu takve aktivnosti doživeti kao „slobodno vreme“, a ne kao deo nastavnog procesa.

12. Igre

A) Kratak opis učioničkog rada

Igra je prirodno okruženje za decu. U nastavi možemo koristiti različite vrste igara: igre uloga, društvene igre, igre veštine ili onlajn igre, kako bismo obogatili rad u učionici.

B) Ideje za početak i realizaciju

Onlajn strateške igre mogu oživeti znanja iz finansija, geografije ili istorije. Društvene igre mogu se koristiti u vannastavnim aktivnostima. Takođe su korisne igre koje kombinuju kretanje i razmišljanje, kao i igre koje razvijaju koncentraciju, pamćenje i pažnju. I sam proces učenja može se organizovati kroz elemente gejmfikacije.

C) Kako doprinosi samoregulisanom učenju?

Razvijaju se fleksibilnost i kreativnost, a time i samoregulacija u učenju. Kroz igru možemo podržati i faze samorefleksije i samoprovere (npr. metoda semafora ili izlazne kartice na kraju časa).

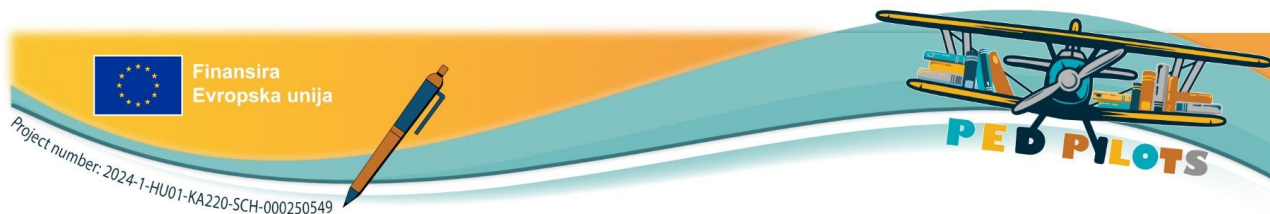
D) Kada može imati suprotan efekat

Pobeda u igri sama po sebi može biti dovoljna nagrada, pa spoljašnja motivacija ponekad potiskuje unutrašnju – što potvrđuju brojna istraživanja. Zato uključivanje igre već predstavlja nagradu. Nedisciplinacija se može pojaviti, ali pravila igre moraju se poštovati, jer u suprotnom igra gubi smisao.

Završna poruka

Ako želimo da učenici krenu putem samoregulisanog i samousmerenog učenja, važno je da kao nastavnici razvijamo sledeći pristup:

- Budite primer!
- Razgovarajte sa učenicima i upoznajte njihove motivacije.
- Pohvaljajte i nagrađujte na smislen i primeren način.
- Postavljajte dobra pitanja.
- Koristite inspirativne priče i poučne narative.
- Pripremajte ciljno usmerene testove i zadatke.
- Reflektujte o procesu učenja i podstičite učenike na samorefleksiju.

Prateći materijal

Molnár Éva: Az önszabályozó tanulás (Iskolakultúra, 2002).

Katona Nóra: Motiváció és önszabályozó tanulás (Pedagógusképzés, 2009).

Tóth Péter: Tanulásmenedzsment és önszabályozó tanulás (Óbuda University e-Bulletin, 2011).

Szilágyi Gabriella: Az önirányított tanulás jellemzői és lehetőségei felnőttkorban (Válogatott tanulmányok, 2017).

Zadaci za proveru

Formulišite razliku između samoregulisanog učenja i samostalnog učenja!

Da li se samoregulisano učenje može razvijati u učioničkim uslovima?

Koje od prethodno navedenih mogućnosti već primenjujete u svojoj praksi ili biste želeli da ih isprobate u budućnosti?

Izvori

Szántóné Balogh Róza: Az önszabályozó tanulási képesség mérése motivációsprofil-vizsgálattal (Határtalan nyelvészet tanulmánykötet, 2019).